

РЕШЕНИЕ

№ 102

гр. Варна, 24.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Димитрова

Членове: Ангелина Й. Лазарова
Георги Н. Грънчев

при участието на секретаря Геновева Хр. Ненчева
в присъствието на прокурора Милена Николова Гамозова (АП-Варна)
като разгледа докладваното от Павлина Г. Димитрова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20213000600183 по описа за 2021 година

Варненският окръжен съд, с присъда № 32 по НОХД № 1393/2020г. по описа на същия съд, постановена на 20.04.2021г. е признал двамата подсъдими Ф. ИВ. Ф. и П. Т. Ф. **ЗА ВИНОВНИ** в извършване на две деяния по НК, както следва:

1. по чл. 354а, ал.1 във вр. с чл.20 ал.2 от НК, за това, че на 10.03.2020г. в гр. Девня, обл. Варна, в съучастие помежду си като съизвършители, без надлежно разрешително държали с цел разпространение високорискови наркотични вещества - марихуана с общо нетно тегло 6,56 грама със съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол 0,15% на стойност 39,36 лева, амфетамин с общо нетно тегло 5,78 грама със съдържание на активен компонент 1 амфетамин от 26,64% до 32,15% на обща стойност 173,40 лева и метамфетамин с нетно тегло 3,04 грама, със съдържание на активен компонент метамфетамин 0,40% на стойност 76 лева, всичко на обща стойност 288,76 лева.

За това деяние им е наложил наказания - на подс. Ф. при условията на чл.54 от НК – две години лишаване от свобода и глоба в размер на 5000 /пет хиляди/ лева; на подс. Ф. при условията на чл. 55 ал. 1 т. 1 от НК – една година лишаване от свобода, прилагайки разпоредбата на ал. 3 на цитираната норма, без да наложи наказание „глоба“.

2. по чл.234, ал.1 вр. чл.20, ал.2 от НК за това, че на 10.03.2020г. в гр. Девня, обл. Варна, в съучастие помежду си като съизвършители, държали акцизни стоки без бандерол – различни видове цигари без бандерол на обща стойност 987,27 лева, когато такъв се изисква по Закон за акцизите и данъчните складове.

За това деяние им е наложил наказания - на подс. Ф. при условията на чл.54 от НК – две години лишаване от свобода и глоба в размер на 2000 /две хиляди/ лева; на подс. Ф. при условията на чл. 55 ал. 1 т. 1 от НК – десет месеца лишаване от свобода, прилагайки

разпоредбата на ал. 3 на цитираната норма, без да наложи наказание „глоба“.

На основание чл.23, ал.1 от НК е определил общо наказание на двамата подсъдими - на подсъдимия Ф.Ф. лишаване от свобода за срок от две години, изтърпяването на което, на основание чл.66, ал.1 от НК е отложил с изпитателен срок от четири години, както и наказание ГЛОБА в размер на 5000,00 (пет хиляди) лева; - на подс. Ф. лишаване от свобода за срок от една година, изтърпяването на което, на основание чл.66, ал.1 от НК е отложил с изпитателен срок от три години.

В присъдата е налице произнасяне по чл. 59 от НК по отношение на под. Ф., досежно веществените доказателства по делото и направените разноси.

Въззивното производство пред АС - Варна е образувано **по жалби на двамата подсъдими Ф. и Ф.**, които чрез защитника си – адв. Ст. И. /АК-Варна/ оспорват правилността на така постановената присъда: по отношение на подс. Ф. в насока на несправедливост на наложените наказания, респ. общото такова с искане за прилагане на разпоредба на чл. 55 от НК и чувствително намаляване на размера на наложената глоба. За подс. Ф. се твърди липса на обективна и субективна съставомерност и за двете деяния с искане за отмяната на така постановената присъда и постановяване на нова, с която тя бъде изцяло оправдана по възведените ѝ обвинения.

В с.з. пред настоящия състав на АпС-Варна, двамата подсъдими се явяват лично и с редовно упълномощени от първата инстанция защитници – адвокати Ст. И. и М. Т., /двамата от АК-Варна/, които поддържат изцяло жалбите, доразвивайки изложените в тях доводи.

Представителят на АП – Варна оспорва, с изключение на това за допуснато процесуално нарушение от страна на ВОС с приобщаване чрез прочитане на обясн. на подс. лице, разпитвано от съда вече в качеството на свидетел; изразява становище за неоснователност на жалбата на подсъдимите. Моли за потвърждаване на първоинст. съдебен акт.

В последната си дума пред настоящата инстанция подс.Ф. моли за по-ниско наказание, като пояснява, че глобата е непосилна за него и подсъдимата; подс. Ф. моли за по-ниско наказание и за оправдаването ѝ!

Варненският апелативен съд, след като прецени доводите и становищата на страните, изложени в жалбата и доразвити в съдебно заседание, както и след цялостна служебна проверка на присъдата на основание **чл. 313 и чл. 314 от НПК** констатира, че и двете **жалби са неоснователни** по изложените по-долу съображения:

Варненският окръжен прокурор е внесъл в Окръжен съд Варна обвинителен акт срещу три лица: спрямо Н.В. за престъпление по чл. 354а, ал.1 от НК, спрямо двамата съпрузи Ф. ИВ. Ф. и П. Т. Ф. за престъпления по чл. 354а ал.1 вр.чл. 20 ал.2 от НК и по чл. 234, ал.1, вр. чл. 20, ал.2 от НК.

В хода на проведеното разпоредителното заседание подс. Н.В. е изразил желание да сключи споразумение, което е сторено /№ 11/08.03.2021г/, съдът го е одобрил, след което е прекратил наказателното производство по отношение на този подсъдим.

Съдебното производство пред първостепенния съд -ВОС е продължило спрямо двамата подсъдими– съпрузите Ф. ИВ. Ф. и П. Т. Ф., като е проведено по реда на чл.371 т. 1 от НПК. Страните са дали съгласие да не се провежда разпит на свидетелите Г.П.Й., П.Д. И., П.С.С., И.Н.Д., М.Г. В.а, М.Х.Х., П.М. И., Д.М. И., В.Д.С., Д.Г.Б., З.З.Д., К.Д.К., Д.М.Т., Д.М.Т., А.К.А., Л.Н.С., както и на вещите лица Ц.Й. Г. (том 1, лист 177-204 и следващи) и Й.С.К. (том 1, лист 187-190), изготвили заключенията по назначените експертизи, респ., че при постановяване на съдебния акт непосредствено ще се ползва съдържанието на протоколите от ДП. Първостепенният съд е преценил, че тези процесуално-следствени действия са извършени при условията и реда, предвидени в НПК, прочитайки по реда на чл.283 от НПК протоколите за разпит на тези свидетели и заключенията на вещите лица.

Приобщил е също и доказателствата, събрани чрез ВДС от експлоатираните СРС /том 3, 4, 5 и 6 от ДП/- телефонни разговори на осъдения А.Д.Е., на подс. Ф.Ф. и осъдения Н.В..

Въз основа на анализ на всички доказателствени източници, се установява следната фактическа обстановка:

Двамата подсъдими Ф.Ф. и П.Ф. са съпрузи и живеят заедно в жилище, находящо се в гр.Девня на ул.“Капитан Петко“ № 27.

От неустановен източник от ромската махала в гр. Варна, подс.Ф. се снабдявал с наркотични вещества, които след окомплектоване на дози били продавани на различни лица от дома им. Основно подс. Ф. се занимавал с това, докато съпругата му - подс. Ф. правела това, когато той отсъствал, но с негово съгласие. /видно от установеното чрез експлоатиране на СРС, ВДС т.4 и т.5/. Клиентите се обаждали предварително по телефона /подс.Ф. ползвал телефонен апарат с абонатен номер 0898733621, а подс. Ф.- 0896518274/, след което посещавали дома им и закупували пакетче с марихуана или амфетамини. Когато отсъствал, подс.Ф. указвал на съпругата си от кого и каква сума да вземе.

Чрез оперативна информация и използване на СРС, дейността им станала известна на органите на полицията, поради което на 10.03.2020г. била проведена специализирана полицейска операция по линия разпространение на наркотични вещества. В хода на същата било извършено претърсване и изземване в дома на подс. Ф.Ф. и подс.П. Ф., който ползвали заедно и поотделно /т.2 л.53 и сл. и л.51 препис ДП, одобрени от съдия/, а именно в къщата им в гр.Девня, дворно място и стопански постройки, гараж-магазин с коридор от задната страна и склад.

В резултат на това били установени и иззети множество празни полиетиленови пликчета и общо 30 полиетиленови пликчета, съдържащи бяло вещество и 12 съдържащи суха тревна маса. Били иззети множество цигари без бандерол от различни марки: от разглобен автомобил били иззети цигари без бандерол от различни марки: 1бр. кутия с цигари „Winston BLUE“ съдържаща 20 къса цигари, от коридор, водещ към магазина в двора -електронна везна и полиетиленово пликче с бяло прахообразно вещество, както и множество полиетиленови пликчета с каналче за затваряне /№4-5 /; от същия коридор - 60 бр.кутии цигари „FAST“, всяка, от които с 20 къса цигари; 10 бр.кутии цигари „ELEGANC“ всяка, от които съдържа по 20 къса цигари; 44 броя кутии цигари „AS SOS“ с по 20 къса цигари; В помещението „склад към магазина“ от мотор марка Хонда на подс. Ф., от багажника били иззети 12бр. самозалепващи пликчета със зелена тревиста маса и 14 бр.пликчета, съдържащи бяло прахообразно вещество, разпределено; от врата на хладилник са иззети 6 бр. кутии цигари „Marble“ всяка, от които съдържа по 20 къса цигари; 2бр.кутия цигари „FAST“ всяка, от които съдържа по 20 къса цигари са намерени и иззети от люлка, находяща се в склада; в раница на масата зад газови котлони, находяща се в кухнята е намерено дамско розово портмоне със снимка на жена и надпис „П.Ф. – Пристанище Варна –Запад“, от което са иззети 12 бр.самозалепващи се полиетиленови пликчета с бучки бяло прахообразно вещество; На горен ред на шкафови към хладилника са открити 1бр. кутия цигари „Wilson“ с 19 къса цигари; 1 бр. кутия цигари „Wilson“ съдържаща 20 къса цигари; в следващия шкаф -1бр. кутия цигари „Marble“ съдържаща 7 къса цигари ; 1 бр. кутия цигари „Diplomat“ съдържаща 16 къса цигари; 1 бр.кутия цигари „Wilson“ съдържаща 6 къса цигари; 1бр. кутия цигари „Wilson“ съдържаща 10 къса цигари , 2 бр.кутии цигари „Wilson“, всяка от които съдържа по 20 къса цигари, 1бр. кутия цигари „Marble “ съдържаща 6 къса цигари; 1 бр.кутия цигари „Marble“ съдържаща 19 къса цигари ; 1бр.кутия с цигари „Marble “съдържаща 20 къса цигари и 1бр. кутия с цигари „Marble“ съдържаща седем къса цигари; От яке-грейка, находящо се на стол в хола на къщата е иззето пликче с бяло прахообразно вещество. За намерените вещи подс.П.Ф. и посочила, че „цигарите са и подарени от корабите.“ При извършеното претърсване и изземване от л.а. Хонда –Сивик, собственост на подс. П.Ф. /т.2л.73 и 74 от ДП, одобрено от съдия/, в червено

на цвят портмоне е намерено пликче с бяло кристално вещество, 2 бр.кутии цигари Marble, на предната седалка на л.а. 2броя сламки –зелена и розова от червено портмоне със следи от прахообразно вещество, представляващо амфетамин, а по сламките- амфетаминови производни.

По делото били иззети и електронни везни и телефони на двамата подсъдими.

От заключенията по физико-химическата и оценителната експертизи се установява, че се касае за високорискови наркотични вещества с висока степен на риск за общественото здраве и поставени под контрол съгласно Приложение №1 към чл.3 ал.2 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите /ЗКВНВП/ : марихуана, амфетамин и метамфетамин с общо нетно тегло 6,56 грама със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол 0,15% на стойност 39,36 лева, амфетамин с общо нетно тегло 5,78 грама със съдържание на активен компонент амфетамин от 26,64% до 32,15% на обща стойност 173,40 лева и метамфетамин с нетно тегло 3,04 грама, със съдържание на активен компонент метамфетамин 0,40% на стойност 76 лева, всичко на обща стойност 288,76 лева.

Заключението по съдебно-оценителната експертиза установява, общата стойност на намерените и иззети цигари в дома на двамата подсъдими, възлизаща на 987,27 лева.

Тази фактология по делото се установява въз основа на заключенията по физико-химическа и двете оценителни експертизи; писменните доказателства - протоколи за претърсване и изземване /одобрени от съдия/, протоколи за доброволно предаване и разписки, фотоалбуми, писма, протоколи за оглед на вещевни доказателства, свидетелства за съдимост и други; вещевни доказателства и доказателствени средства във връзка с използвани СРС; показанията на свидетелите Г.П.Й., П.Д. И., П.С.С., И.Н.Д., М.Г. В.а, М.Х.Х., П.М. И., Д.М. И., В.Д.С., Д.Г.Б., З.З.Д., К.Д.К., Д.М.Т., Д.М.Т., А.К.А., Л.Н.С., разпитани на ДП и приобщени към доказат. съвкупност от първостепенния съд по реда на чл. 373 ал. 1 вр. чл. 372 ал. 3 от НПК; частично от обясненията на подсъдимия Ф. досежно престъпната му дейност и по двата пункта на обвинението.

По категоричен начин изброената доказателствена съвкупност установява механизма на извършване на деянието по чл. 354а ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 от НК от двамата подсъдими /подс. Ф. с водеща роля за разлика от второстепенната такава и донякъде изолирана на подс. Ф./, начина на снабдяване с наркот. вещество от страна на подс Ф., заготовката на дози и разпространение на различни лица, комуникацията им с подсъдимите по този повод, както и тази между двамата подсъдими съпрузи, използвайки понятието „чубрица“.

По отношение показанията на П.П. и А.Е.: наказателната отговорност спрямо тези две лица е реализирана по реда на глава XXIX от НПК - със споразумения на ДП, влезли в законна сила на 24.09.2020г - за първия и на 28.10.2020г - за втория. Същите, заедно с още 4 лица /включая двамата подсъдими Ф. и Ф., както и подс. Н. В./ са били привлечени към наказателна отговорност по ДП №120/20 година по описа на ОД на МВР, за деяние по чл.354а от НК.

В хода на проведеното първоинст. съдебно производство, тези две лица са участвали, респ. са били разпитани като свидетели /л.93 и 94 от първоинст. НОХД/ по реда на чл. 118 ал.1 т. 1 от НПК, доколкото наказ. производство спрямо тях за това деяние е било прекратено въз основа на одобрени по реда на чл.382 ал.7 от НПК споразумения. По искане на държавното обвинение и позовавайки се на нормата на чл. 281 ал. 4 от НПК, първостепенният съд, в нарушение на разпоредбата на ал. 2, е приобщил, /а впоследствие и се е базирал на тях /обясненията на обвиняемия Ал. Е./ от ДП, л.38 и 39, т.1/, които обаче не са били дадени пред съдия. На практика, съдът е поставил знак на равенство между процесуалното качество, правата и задълженията в наказ. производство на едно обвиняемо лице и на свидетел, игнорирайки изключението, предвидено от законодателя в хипотезата на чл. 118 ал. 1 т. 1 вр. чл. 281 ал.2 вр. ал.1 от НПК. Предвид на това, че обясненията на този свидетел от ДП са приобщени в разрез със закона, същите не могат да бъдат кредитирани,

респ. не могат да послужат като база, възоснова на която да се градят последващи фактически и правни изводи, поради което въззивната инстанция ги изключи от доказателствената маса./Р 83/07.10.2019г, III НО, Р 40/13.05.2021г, II НО/. В този смисъл възражението на защитата на двамата подсъдими се явява основателно.

Депозираните показания на двамата П. П. и Ал. Е. пред състава на ВОС, са процесуално легитимни /чл.118, ал.1, т.1 от НПК/ в частите, касаещи дейността на подсъдимите Ф. и Ф.. Те подлежат на общо основание на преценка за достоверност с оглед наличието, респ. липсата, на кореспонденция с останалите събрани по делото годни доказателствени материали. Тяхната достоверност се преценява от настоящата инстанция през призмата на всички събрани по делото доказателствени материали от ДП, включително и обясненията на подс.Ф. и събраното чрез използване на СРС и обективирани във ВДС, показанията на останалите свидетели и писмените доказателства, поради което като изолирани и заинтересовани /двата свидетели желаят да облекчат положението на подсъдимите съпрузи/, следва да не се ползват с кредит на доверие.

По отношение защитните тези на двамата подсъдими: преценявайки истинността на изложеното от тях, респ. дали следва да бъдат кредитирани, въззивният съд отчете двойствения характер на обясненията им – имащи естеството на средство за защита на права и законни интереси и като доказателствено средство по НПК. Подс. Ф. се признава изцяло за виновен и по двете обвинения, поемайки цялата отговорност върху себе си, отричайки съпругата му да е знаела и да е имала участие в престъпната дейност. Това му поведение е абсолютно разбираемо, но позицията му, като и тази на подс. Ф. /отхвърляща вменените ѝ обвинения/, се възприема и от настоящата инстанция като защитна теза, която се опровергава от описаните по-горе гласни, писмени, веществени доказателства и доказателствени средства.

Не могат да бъдат възприети като основателни доводите на защитата на подсъдимите за това, че подс. Ф. не е участвала в престъпната дейност, осъществявана от съпруга ѝ, т. к. не е била наясно с нея. Поведението на подсъдимата, обитаваща ежедневно същите помещения със съпруга си, илюстрира показателно не само факта на знание, че в дома им се съхраняват цигари без бандерол, а и че знае и участва заедно със съпруга си в разпространение на находящото се в дома им и разпределено на дози наркотично вещество. Освен събраната информация чрез използване на СРС, са налични, макар и оскъдни данни, изводими от показанията на разпитани в хода на проведеното ДП свидетели и приобщени по реда на чл. 373 ал. 1 от НПК; в личното портмоне на подсъдимата и лекият ѝ автомобил са намерени наркот. вещества и техни производни.

Намерените и иззети цигари без бандерол в хода на проведеното претърсване и изземване /описани надлежно в одобрения от съдия протокол/ са били в дома на двамата подсъдими, което те са ползвали заедно и поотделно. Подсъдимата е написала собственоръчно в протокола за претърсване и изземване, че „цигарите са подарени от корабите.“

Всичко изложено по-горе налага извода за правилност на фактическите изводи на първостепенния съд, въпреки изключването от страна на настоящата инстанция от доказат. съвкупност на обясненията на св. Е.. Въззивната инстанция счита, че доказателствената дейност на първостепенния съд, касателно фактическите действията на подсъдимите лица във връзка с инкриминираните им обвинения, не страда от недостатъци - в мотивите към присъдата са обсъдени доказателствените източници, /изключая обясненията на св. Е./ очертани с оглед характера на носената от тях значима информация, включена в предмета на доказване за деянията, предмет на обвинението, поради което ги възприема.

Анализираната по-горе доказателствена съвкупност, дава основание на настоящия съдебен състав като втора инстанция по фактите, да направи извод за достатъчност и категоричност на същата в насока на доказаност на обективна и субективна съставомерност

на действията на двамата подсъдими Ф.Ф. и П.Ф. по смисъла на чл. 354а ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 от НК, както и по чл. 234 ал. 1 вр. чл. 20 ал.2 от НК.

Изпълнителното деяние по чл. 354а ал. 1 от НК в разглеждания казус е във формата на „държане с цел разпространение“. Предметът на престъплението са наркотични вещества поставени под специален режим. В случая, държането следва да се разбира не в житейския смисъл на думата „държане“, а в правен аспект - установяване и упражняване на трайна фактическа власт върху вещ. Т.е. от момента, в който подсъдимото лице е установил своя власт над високорисковите наркотични вещества, той вече ги държи. Освен това законът не предвижда, че държането за да е съставомерно, трябва да е реализирано в продължителен период от време и да е непрекъснато. Т.е. в случая не е предвиден срок за т.нар. борба на мотиви, през който срок деянието е несъставомерно, респ. ненаказуемо. В разглеждания казус двамата подсъдими са държали високорискови наркотични вещества. Освен това, с оглед на обстоятелството, че се касае за държане в правен смисъл, е без значение къде точно е намерено наркотичното вещество – в самите подсъдими, в дрехите им, в помещение, което обитават или в ЛА. В случая, наркотичните вещества са намерени в дома / къщата им в гр.Девня, дворно място и стопански постройки, гараж- магазин с коридор от задната страна и склад/, обитаван и от двама им.

По отношение на предвидената цел - „разпространение“: в случая е достатъчно само установяването на фактическата власт върху наркотичното вещество, целта се извлича от обстоятелството, че подсъдимите не са придобили наркотика за лични нужди, както и от вида и количеството на намерения наркотик. Всички тези обстоятелства, преценени съвкупно, са индиция и обуславят извода, че наркотичните вещества не са държани за лични нужди, а с цел разпространение. В тази насока са и показанията на свидетелите, събраната информация чрез използване на СРС, както и направеното от подсъдимия Ф. признание.

Безспорен е и фактът на съучастническа дейност на двамата подсъдими съпрузи по смисъла на чл.20 ал. 2 от НК - за същата е достатъчно от обективна страна всеки от съучастниците самостоятелно да осъществява фактическа власт върху предмета на престъплението. Субективната страна на деянието и общността на умысла се извеждат от обективните действия на двамата подсъдими, които са координирани и взаимно допълващи се в тяхната насоченост за постигане на престъпния резултат.

По отношение деянието по чл. 234 ал. 1 от НК:

Разпоредбата на чл. 234, ал. 1 НК е бланкетна и съдържанието ѝ следва да бъде запълнено с конкретни разпоредби от други нормативни актове, към които препраща, и които предвиждат кои стоки подлежат на облагане с акциз и въвеждат задължение за поставяне на бандерол като доказателство за платения акциз. В случая двамата подсъдими са обвинени, че са държали акцизни стоки без бандерол в нарушение на чл. 2, т. 2, , чл. 4, чл. 12, ал. 1, чл. 64, ал. 4 и чл. 100 от Закона за акцизите и данъчните складове, и чл. 28 от Закона за тютюна и тютюневите изделия.

За съставомерността на деянието от обективна страна е достатъчно деецът да е установил фактическа власт върху акцизните стоки, какъвто е и настоящия случай, като законът не свързва елемента "държане" с неговата продължителност, нито с търговската цел на тази фактическа власт. Самият факт на държане на такива стоки, независимо и въпреки евентуалната търговска цел е съставомерен от обективна страна и осъществява една от формите на изпълнителното деяние на престъплението по чл. 234, ал. 1, пр. 2-ро НК. В настоящия случай е установено, че намерените и иззети тютюневи изделия на 10.03.2020г в дома на двамата подсъдими в гр.Девня /включително дворно място и стопански постройки, гараж- магазин с коридор от задната страна и склад/, описани в протокола за претърсване и изземване, са акцизни стоки, за които е задължително да имат законен акцизен бандерол.

Освен това от фактическа страна по делото безспорно се установява, че не само подс. Ф., а и съпругата му – подс. Ф. е осъществявала пряко фактическа власт върху тези стоки, след като в протокола за претърсване и изземване собственоръчно е написала, че „цигарите са подарени от корабите“, т. е. защитната ѝ версия, че ги е държала за друго не се доказва.

Изричното изискване на специалните закони за наличието на акцизен бандерол върху тютюневите изделия по смисъла на чл. 12, ал. 1 ЗАДС, какъвто се явяват процесните, държани от подсъдимите, са били без бандерол, с което съответният обективен признак на чл. 234, ал. 1 НК се явява изпълнен.

Обстоятелствата, при които е извършено деянието, от обективна страна, не характеризират случая като маловажен. Предметът на престъплението надвишава размера на минималната за страната работна заплата.

От субективна страна престъплението е извършено виновно при условията на пряк умисъл – и двамата подсъдими, всеки по отделно, са били наясно, че държат стоки, които са забранени от закона, съзнавали са общественотоопасните последици на деянието и пряко са целяли тяхното настъпване, осъществявайки фактическа власт над инкриминираните стоки. Посоченото по-горе по отношение съучастническата дейност на двамата подсъдими по смисъла на чл. 20 ал. 2 от НК за деянието по чл. 354а ал. 1 от НК е относимо и по този пункт.

По отношение справедливостта на наложените наказанията:

Първоинстанционният съд, въпреки, че правилно е индивидуализирал наказанията на двамата подсъдими за всяко едно от деянията, не е изложил изискуемите съображения, които законодателят свързва с определянето на наказанието по реда на чл. 54 от НК. От отразеното в мотивите обаче във връзка с приложението на чл. 66 от НК може да се извлекат разсъжденията и изводите му за при определяне размера на наказанията.

От материалите по делото се установява, че двамата подсъдими са с чисто съдебно минало, упражняват общество-полезен труд и са на сравнително млада възраст, подс.Ф. е направил пълни самопризнания и по двете обвинения. За разлика от подс. Ф., той е имал водеща роля в осъществяването на деянието по чл. 354а ал. 1 от НК, докато нейното участие може да се приеме, че е било епизодично. Държането на три различни вида наркот. вещество правилно е било отчетено от ВОС в насока на утежняване на наказат. им отговорност. Степента на обществена опасност на двамата подсъдими може да се приеме за ниска, а тази на двете деяния – като сравнително висока.

Очевидно, наказанията им следва да се определят към минималния размер предвиден в закона и за двете деяния. Това е сторил първоинст. съд по отношение на подс. Ф., докато за втората подсъдима – Ф. е приел наличие на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, прилагайки нормата на чл. 55 ал. 1 т. 1 от НК и не налагайки ѝ предвидените наказания „глоба“. Макар, че въззивната инстанция не намира такива, с оглед липсата на протест и забраната за *reformatio in reius*, те не могат да се коригират в насока на индивидуализиране по реда на чл. 54 от НК.

Изложеното аргументира неоснователността на жалбата на подс. Ф. за определяне и на неговите наказания му при условията на чл. 55 от НК, и в частност по отношение размера на глобата по чл. 354а ал. 1 от НК. Освен, че не са налични изискуемите предпоставки на чл. 55 от НК, следва да се подчертае, че първостепенният съд е наложил минималния предвиден в закона размер.

С оглед на изложеното, така индивидуализирани наказанията на двамата подсъдими се явяват справедливи:

1. за деянието по чл. 354а ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 от НК - на подс.Ф. в размер на 2 години лишаване от свобода и глоба в размер на 5 000 лева; на подс. Ф. в размер на 1 година лишаване от свобода.

2. за деянието по чл. 234 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 от НК - на подс.Ф. в размер на 2 години лишаване от свобода и глоба в размер на 2 000 лева; на подс. Ф. в размер на 10 месеца лишаване от свобода.

Правилен се явява извода, че не е необходимо да изтърпяват ефективно и двамата подсъдими общо определените им наказания „лишаване от свобода“ по реда на чл. 23 от НК. Определеният изпитателен срок за всеки от тях ще им въздейства занапред предупредително и възпиращо и ще бъде достатъчно за реализиране целите на наказанието, визирани в чл. 36 от НК.

Предвид на всичко изложено по-горе, съставът на АС-Варна достигна до извода, че присъдата на ОС-Варна не страда от пороци, същата като правилна, законосъобразна и справедлива следва да бъде потвърдена изцяло.

Водим от горното и на основание чл. 338 от НПК, съставът на **ВАРНЕНСКИЯ АПЕЛАТИВЕН СЪД**,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда № 32 на Окръжен съд - Варна по НОХД № 1393/21г. по описа на същия съд, постановена на 20.04.2020г.

Решението може да се обжалва или протестира пред ВКС на РБ в 15-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____